

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **V. L.**
státní příslušnost Ukrajina
zastoupený Organizací pro pomoc uprchlíkům
se sídlem Kovářská 4/939, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 18. 9. 2020 č. j. OAM-87/LE-BA04-BA04-2020, o udělení
mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 18. 9. 2020 č. j. OAM-87/LE-BA04-BA04-2020 žalované Ministerstvo vnitra České republiky zastavilo řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) pro nepřípustnost této žaloby podle § 10a téhož zákona. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný konstatoval, že v případě žalobce se jedná o žádost o udělení mezinárodní ochrany v pořadí již druhou. Pro opakované posouzení této žádosti žalovaný neshledal důvody, neboť žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné meritorní vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce ze země původu a jeho tvrzených obav z návratu do vlasti. Žalovaný současně neshledal žádnou změnu na Ukrajině, která by mohla představovat novou skutečnost od doby posouzení žalobcovy předchozí žádosti a která by mohla svědčit o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a tohoto zákona.
2. Žalobce podal prostřednictvím zmocněné Organizace pro pomoc uprchlíkům proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu. V ní vytýkal žalovanému porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) v jeho ust. § 3, § 50 odst. 3 a 4, § 52 a § 68 odst. 3. Žalovaný podle něj porušil také ust. § 12 zákona o azylu, neboť žalobce splňuje podmínky pro udělení této formy mezinárodní ochrany a porušení ust. § 14a téhož zákona, neboť splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany. Podle žalobce žalovaný neprovedl dostatečná skutková zjištění ohledně nových skutečností, které mohly být zohledněny při posouzení jeho druhé žádosti o mezinárodní ochranu, a v tomto směru mu neposkytl přiměřené poučení. Tyto nové skutečnosti žalobce neměl možnost v průběhu řízení uvést. Nebyl také poučen o tom, že jeho písemná žádost o mezinárodní ochranu bude jediným úkonem v řízení a že mu později nebude umožněno podrobně sdělit důvody této žádosti. Dodal, že se na území České republiky pohybuje téměř 10 let a že „rodinný a soukromý život mohou být také novou skutečností“. Žalobce navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc žalovanému vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaný se k podané žalobě žalobce nevyjádřil.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2020 č. j. OAM-87/LE-BA04-BA04-2020 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že nynější žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 19. 8. 2020. V rámci poskytnutí údajů k této žádosti dne 26. 8. 2020 uvedl, že místem jeho posledního pobytu na Ukrajině byla Lvovská oblast, vesnice Verbycja. Ukrajinu opustil naposledy nějak před osmi nebo šesti lety, nepamatuje si to již. Do České republiky přicestoval v roce 2012 nebo 2014 autem. Žalobce je rozvedený a má dvě děti narozené ve vesnici V. na Ukrajině. Obě děti mají ukrajinskou státní příslušnost a data jejich narození si žalobce nepamatuje. Jako důvody své žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že „žádá, aby mu pomohli, aby si udělal papíry“. Doma na Ukrajině nemá co dělat, nemá tam práci. Chce si udělat papíry, aby mohl vydělat peníze a poté odjet domů. Dodal, že „tam není práce, nic, tady kecají, že nechťejí do války, on ale ve válce byl a ví, co to je“. Součástí správního spisu žalovaného jsou i informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR ze dne 25. dubna 2020 o politické a bezpečnostní situaci na Ukrajině, mezinárodních smlouvách o lidských právech a základních svobodách, vojenské službě, vnitřně přesídlených osobách, a informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č. j. 131227-6/2019-LPTP ze dne 15. 8. 2019 o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu na Ukrajinu a návratu do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Dne 17. 9. 2020 proběhlo seznámení žalobce s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. V protokolu o tomto seznámení krajský soud zjistil, že žalobce žádné doplnění podkladů pro rozhodnutí žalovaného neuvedl, stejně tak negativně odpověděl na otázku, zda chce uvést ještě nějaké skutečnosti nebo nové informace, které by žalovaný měl vzít v úvahu při posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správní spis obsahuje i dokumentaci ve věci první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Dne 11. 4. 2012 žalobce k této žádosti uvedl, že jejím důvodem je to, aby zde mohl zůstat a vydělat si peníze a poslat je svým dětem na Ukrajinu. Dne 12. 4. 2012 byl s žalobcem k této jeho první žádosti proveden pohovor, při kterém uvedl, že Ukrajinu opustil proto, že neměl práci, která by uživila jeho a jeho rodinu. Představoval si, že v České republice vydělá peníze a za rok nebo dva se vrátí.
6. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podá-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11 odst. 1.
7. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu podá-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a to, zda uvedl nebo zda se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které
- a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení,
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
8. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.

9. Žalobce vytýkal žalovanému porušení ust. § 3 správního řádu, neboť podle něj žalovaný nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a porušil také ust. § 50 odst. 3 a 4 správního řádu, neboť nezjistil veškeré rozhodné skutečnosti svědčící v jeho prospěch. Tato vytýkaná porušení správního řádu rozvedl v žalobě tak, že žalovaný nezjišťoval, jaké důvody jej vedly k podání nynější žádosti o mezinárodní ochranu. Žalobce nevěděl, že podání písemné žádosti bude jediným úkonem v rámci řízení o této žádosti a že mu pak nebude umožněno sdělit nové důvody, žalovaný tedy nevzal v potaz to, že žalobce neměl jakoukoliv možnost tyto nové skutečnosti uvést. Uvedená žalobní námitka je zcela v rozporu obsahem správního spisu, z něhož bylo zjištěno, že dne 26. 8. 2020 poskytl žalobce údaje k podané žádosti o mezinárodní ochranu a že byl výslovně dotázán na její důvody. Uvedl, že „si chce udělat papíry“, aby tady mohl vydělat peníze, protože na Ukrajině není práce. Uvedl tedy naprosto stejný důvod, jaký uváděl při své první žádosti o mezinárodní ochranu, tj., aby tady mohl zůstat, vydělat si peníze a poslat je svým dětem. Jestliže měl žalobce ještě jiné důvody nynější žádosti, nic mu nebránilo, aby je uvedl při pohovoru v rámci poskytnutí údajů k této žádosti. Tuto možnost měl nepochybně i při seznámení s podklady pro rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany konaném dne 17. 9. 2020. Při něm výslovně uvedl, že nemá žádné návrhy pro doplnění podkladů ani nechce uvést nové skutečnosti nebo informace, které by měly být vzaty v potaz žalovaným při posouzení jeho žádosti. Pakliže žalobce se v žalobě zmiňoval o tom, že „novou skutečností“ může být rodinný a soukromý život, nutno k tomu dodat, že se o něm v průběhu řízení vůbec nezmínil a ostatně ani v žalobě samotné jej nijak nekonkretizoval. Uvedené žalobní námitky krajský soud hodnotí proto jako zcela nedůvodné a účelově uváděné. K námitkám týkajícím se údajného porušení ust. § 52 a § 68 odst. 3 správního řádu musí krajský soud konstatovat, že jsou v žalobě uvedeny zcela obecně, nekonkrétně a tedy nepřezkoumatelně.
10. Jelikož žalobce v průběhu řízení o nynější žádosti neuvedl žádnou novou skutečnost nebo zjištění ve smyslu shora citovaného ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu, která by svědčila o možnosti pronásledování z důvodů uvedených v ust. § 12 tohoto zákona či z důvodu nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a téhož zákona, nemohl se žalovaný dopustit porušení těchto ustanovení tím, že žalobci žádnou z forem mezinárodní ochrany neudělil. Naopak, žalovaný nepochybil, když žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce vyhodnotil jako nepřipustnou podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o této žádosti podle ust. § 25 písm. i) tohoto zákona zastavil.
11. Krajský soud proto ze shora uvedených důvodů žalobu žalobce zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s., přičemž v této věci rozhodl bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
12. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 3. 3. 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce